

Geleji Katona István (1589–1649) erdélyi református püspök

Virágvasárnapi prédikáció

Math 21. a v. 1. ad 9.

És midőn elközelítettek volna Jeruzsálemhez etc.

... E tehát a harmadik szükséges virtus a Krisztus tanítványiban, hogy órála e világ előtt bátorságosan vallást tegyenek, nem irtóztván az haláltól, nem szánván érette megválni hazájoktól, örökségektől, jószágoktól; nem félvén a kegyetleneknek, az igazságnak ellenséginek fenyegetésektől, nem gondolván semmit az ő tilalmokval, mint ím ezek senkitől semmit sem tartván, mind az utcán a sokaság között, s mind a templumban az egész gyülekezet hallatára, kiáltják a Krisztust az Úr nevében jött királynak, Dávid Fiának, Messiásnak; üdvözlík az ő bémenetelit, melynél semmi a papi rendnek és az írástudóknak bosszúságosb nem lehet vala.

Jer, ne maradjunk mi is ebbéli tisztünkben hátra, hanem menjünk ki mi is e közénk és hozzánk jött sioni lelki szabadító királynak eleiben, és áldozzunk néki a mi ajakinknak tulkaival, kiáltván őreá örvendetes és tisztos *elogium*-okat, tulajdonítván néki királyi méltóságos *titulus*-okat és üdvözlővén olyan nagy felséghez illendő böcsületes szókval, mondván: Tarts meg minket, szabadító király, Christe, a pokoltól, az ördögtől, a büntől. Áldott légy, ó, Istentől nekünk adatott, igaz Dávid maradékából származott Messiás! Te vagy az Istennek egyetlen egyszülött Fia, miérettünk megáldoztatott, makulátlan, szeplőtelen báránnya, embereknek Isten előtt egyetlen egyedül való közbenjárója! Ó, halálnak, pokolnak, ördögnek hatalmas megrontója!

Ne rémítsen meg bennünket [...] az *Antichristus*-tól való félelem, ne nyesse el velünk az igazságról való vallástételt az hatalmasoknak tilalmok; mert ha mi hallgatunk, a kövek, a kemény kőszívű *barbarus* pogány népek fognak helyettünk Ábrahámnak lelki fiaivá tétetni, és azok kezdik a Krisztust vallani, az ő tudományját hirdetni, sőt helyünket is az eklézsiában azok fogják elfoglalni.

De ha a számaron ülő alázatos formájú Krisztust kiterjesztett ölvel fogadjuk, és az ő dicsőségét néki megadjuk, hozzája való igaz hűvségünket megtartjuk, ő is, mikoron másodszer eljövend dicsőségesen, ülvén a fényes felhőkben, környülvétetvén a szent angyaloknak kísérő seregekvel, bennünket megismér, övéinek vall, s az örök országának társaságában fogad, ahol oztán őnéki újonnan győzelmi *hossánná*-t kiáltani fogunk.

Ennek a mi mennyei királyunknak, szent Atyjával és Szentlelkével adassék minden dicsőség földön, mennyen, mindörökké! Ámen.

Geleji Katona István: *Váltság titka*, I. kötet. Várad 1645 (RMNy 2124); a teljes szöveg: 1226–1244.

Újraközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény.*

Szerk. Szelestei N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 132. A teljes szöveg: 127–132.